

מרגריטה אליגר

מרגריטה אליגר

Мы евреи (отрывок из поэмы «Твоя победа»)

אנו יהודים (הקטע מן הפואמה "הניצחון שלך")

...И, в чужом жилище руки грея,
Старца я осмелилась спросить:
- Кто же мы такие? - Мы – евреи!
Как ты смела это позабыть?!

למקום רחוק פעם הלכתי
ולשאל העזתי את עצמי:
אנו יהודים? כמעט שכחתי!
מה מנת חלקו הוא של עמי?

Лорелея – девушка на Рейне,
Светлых струй зелёный полусон.
В чём мы виноваты, Генрих Гейне?
Чем не угодил им Мендельсон?

לורליי, הנערה הריינית,
זרם הצלול, קסמי ששון...
מהי אשמתנו, היינריך היינה,
מהי אשמתו של מנדלסון?

Я спрошу и Маркса, и Эйнштейна,
Что великой мудростью сильны,
- Может, им открылась эта тайна
Нашей перед вечностью вины?

ואשאל את מארקס ואת אינשטיין גם,
בעלי חוכמה וגאונות -
יגלו את סוד אשמתנו
התמידית בפני הנצחיות?

Светлые полотна Левитан
– Нежное свечение берёз,
Чарли Чаплин с белого экрана –
Вы ответьте мне на мой вопрос!

לויטן, צייר, בעל הטעם
כה עדין עם אור לבנים כחול,
צ'רלי צ'פלין מסרטים של פעם,
את כולם אני רוצה לשאול!

Жили щедро, не щадя талантов,
Не жалея лучших сил души.
Я спрошу врачей и музыкантов,
Тружеников малых и больших.

בנדיבות והן במו ידיים
את הלב פתחנו לעולם.
תענו, רופאים ומוזיקאים,
ואני אשאל עוד את כולם.

И потомков храбрых Маккавеев,
Кровных сыновей своих отцов, -
Тысячи воюющих евреев –
Русских командиров и бойцов:

בני המכבים בעלי עוז-רוח,
והחיליים, לוחמי קרבות:
תענו, האם לכם ידוע -
כמה כבר נפלו במלחמות?

Отвечайте мне во имя чести
Племени, гонимого в веках:
Сколько нас, евреев, среди безвестных
Воинов, погибнувших в боях?

תענו בשם כבוד השבט
המגורש בתוך אלפי שנים,
כמה יהודים הלכו לשובי,
כמה נעלמו ולא שבים?

И как вечный запах униженья,
Причитанья матерей и жён:
В смертных лагерях уничтоженья
Наш народ расстрелян и сожжён!

וכריח השפלה לנצח
בכי אימהות נשמע לעד -
כי במחנות ריכוז ורצח
כבר נשרף עמנו והושמד.

Танками раздавленные дети,
Этикетка “Jud” и кличка «жид».
Нас уже почти что нет на свете,
Нас уже ничто не оживит...

Мы – евреи. Сколько в этом слове
Горечи и беспокойных лет...
Я не знаю, есть ли голос крови,
Знаю только – есть у крови цвет...

Этим цветом землю обагрила
Сволоочь, заклеимённая в веках,
И людская кровь заговорила
В смертный час на разных языках...

“Jude” – על שרוול הפס תפרנו,
נדרסו בטנקים תינוקות.
בחיים כמעט ולא נותרנו,
לא ניתן אותנו להחיות...

אנו יהודים. הזעזוע
במילים האלה לעולם...
קול הדם קיים? אינו ידוע,
אך ידוע – צבע יש לדם...

צבע זה הוצפה בכל השטח
על-ידי רוצחים ונבלות,
ובשעת מותו הדם לפתע
נעשה דובר שפות שונות...